

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 265. szám, öv. Fried Józsefne úrnő házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít fel.

Egy évi háztartás.

Bevezető rész.

Szentes város 1890. évi zárás-
madása van kitéve közszemlére a túl
a kurcai népkertben levő számvevő-
ségrnél.

Bölcsen van az elhatározva na-
gyon, hogy a város számvevői hivatala
kívül essék a hozzáférhetőségen. Hiszen
eddig sem sokan alkalmatlankodtak,
városatyák vagy adófizető polgárok e
hivatalnál, hogy az olykor közszemlére
kerülő számadásokat betekintsék; —
most, hogy a számvevőség kívül esik
a városon, meg már épen alig akad
valaki, aki fáradságot vegyen magá-
nak megnézni: vajon hogy sáfárkodik
az előljárásság a város közjóvelde-
meivel?

Azt tudja mindenki, hogy a pót-
adónk nagy, sejtelmével is bir annak,
hogy a jövőben még nagyobb lesz,
mert hiszen új jövedelmi forrásokat
nem nyitunk, a meglevőket nem érte-
kesítjük kellő haszonnal, a közteher
meg — ez már nem sejtetem, hanem
bizonyosság — már pusztán a kultú-
rális címmel is jelentékenyen fog emel-
kedni a jövő évben, amikor gimnáz-
iumunkhoz két új tanerőt kell alkal-
maznunk: honnan kerüljön ehez fede-
zet, ha nem a pótdadóból?

Ilyen viszonyok közt nem csuda,
ha bizonyos fatalisztikus önmegadás

vesz erőt a kedélyeken és senkinek
nincsen kedve azt kutatni: miért van
ez így? — még kevésbé a fölött tög-
rengeni: nem lehetne-e másként? —
Fizetnünk kell így vagy amúgy. Leg-
jobb hát vakon nyúlni a zsebbe és
kiizzadni az egyre emelkedő pótdadót.

Hirlapirói tisztünk azonban nem
engedi, hogy mi is e vakok számát
szaporítsuk. Szoros kötelességünkke
teszi nem pusztán a közügyek, de leg-
főként a közvagyon kezelésének, a vá-
ros háztartásának ellenőrzését is s ha
senki más — mi mindenesetre minden-
kor tüzetesen fogjuk e háztartás szá-
madását tanulmányozni, akármilyen hoz-
záférhetlen helyen legyenek bár kiál-
lítva közszemlére.

E kötelességérzet vitt bennünket
a számvevői hivatalba. Szűkreszbott
időnk mindmáig nem futotta ugyan
ki a kitett múlt évi zárómérleg tüze-
tes tanulmányozását, annyit azonban
már most is konstatálhatunk, hogy az
előljárásság a múlt évben is túllépte a
költségelőirányzatot, érthetőbben szól-
va: többet költött, mint amennyit, a
múlt évre megszavazott költségvetés
szerint, elköltenie szabad lett volna.

Dacára ennek a zárószámadás pénz-
tári készpénz maradványt tüntet fel.
Nem sokat ugyan, csak 13 frt és ne-
hány krajcárt, azonban még ez a cse-
kélyke összeg is illuzórius, mert a

zárószámadás reális elkészítése esetén
a múlt évnek nem többlettel, hanem
deficittel kell vala zárulnia, mert az
határozott tény, hogy 1890-ben is
adósságra dolgozott a tanács.

Hogy az állításainkban mutatkozó
ellentétet érthetővé tegyük, egy kissé
segítséggel kell hivnunk a múlt év
költségelőirányzatát.

E költségelőirányzat rendkívüli
bevételeinek VI. címe alatt ugyanis
»Fogyasztási adókezelésből«
előirányzatot 1703 frt, vagyis az az
összeg, mely az államkincstárral
kötött szerződés szerint a vá-
rost, kezelési költség címén
megillette.

Tiszta bevételül, e címen, nem
irányzatotott elő semmi és nem is
vételeztetett be semmi.

E bevételnek ellentétele pedig
a kiadási rovatban szintén 1703
frt, mert hiszen a kezelővel kötött
szerződés értelmében a kezelési illeték
ötét és nem a várost illeti.

A zárószámadás szerint ez az 1703
frt tényleg be is folyt, a kezelőnek ki
is fizettetett, ez a két tétel tehát föl-
emészt egymást.

Bevétele a fogyasztási adóból 1890-
re a zárószámadásban sincs egy krajcár
sem, még pedig az okon, mert a szá-
moskodás a kezelővel 1890-ről csak
1891-ben ejtetett meg és így a fo-

TÁRGA.

Már késő!

— Beszély. —

Irta: Nagy Sándorne.

Derüs nyári vasárnap reggel volt. A
nap már kora reggel melegen sütött le a
földre, hogy felcsókolja a szomjas növények
levelein csillogó harmatecspeket és rájuk
lehelje tikkasztó melegét.

Erdősfalva tisztára seprét és felocsolt
utcáin alig járt élő lény; csak mikor meg-
kondult a kis templom harangja, kezdett
lassanként népesedni az útca. Tisztes öreg
anyókáik, kezüiben olvasóval, tipegve halad-
tak a templom felé. Majd meg nyalka legé-
nyek és doli léányok, csoportokra oszolva,
siettek, a harang hívogató szavára, elfoglalni
megszokott helyüket a templomban.

S mikor az ajtatos sereg már buzgó
imádkozva együtt volt, felhangzottak az orgo-
na édes bús akkordjai, és menykebe szállt
a szolozsma a hívők ajkán, egyszer csak
megnyitlotta az ajtó s egy feketében öltözött,
lefátyolozott úrnő lépett be, aki sietve haladt
az oltár felé, kezében göröcsösen szorítva fe-
kete bársony, zsiüst kapesos, imakönyvét.

Az oltár közelében álló fiatalág, vala-
mint a többiek is kíváncsian tekintettek az
ismeretlen nőre.

— Ki lehet? susogták egymás közt, de
választ egyik sem adhatott.

Maga a pap is, ahogy a sekrestyéből
kilépett, meglepetve tekintett az ismeretlen
alakra, aki ép akkor emelkedve fel térdelő
helyzetéből, felnyitotta az Erdősi grókok kü-
lön zárt padjai egyikét és abban helyet
fogalt.

A nép, valamint a tisztelendő ur ar-
cáról is lelehetett olvasni a gondolatot, hogy
most már tudják: ki légyen? Bizonyosan a
helység urának valami nőrokonja.

Hogy éppen a neje, arra senkisésem gon-
dolt. Mert hiszen a grófné két-három évben
egyszer jön pár napra Erdősfalvára s akkor
sem lehet a templomban látni soha. És ki
is hinné el, hogy ez a sáppadt, gyászos, tő-
rődött alak a híres szépségű Erdősi grófné
legyen?

Az istenisztelet végétével a nép to-
longva sietett kifelé, hogy a templom győps-
udvarán mennél előbb megbeszélhessék a
szokatlan eseményt. Es odakint még inkább
meglepte őket az a díszes fogat, melyen a
legutóljára kijött ismeretlen nő tovarobogott.

A nép bámulva, sajátjává nézett a tova
gördülő fogat után és még tovább is bámult
volna, ha egy rancos képu öreg asszony meg
nem szólal, ki a templom előtti fészület kő-
lépésőjén ilve, imakönyvét nagy gonddal
göngyölgötte egy piros-rózsás-széli batiszt-
kendőbe.

— Hát nem ismeritek? Elfeledkeztetek

róla? Hiába no! ilyenek az emberek! Pedig
mindnyájóttokkal tett valami jót, mikor a Tisza
elöntötte a falut.

— Tudó-e már, te? lökte oldalba a
nyalka molnárnét; hiszen téged meg ő háza-
sított ki, ezt a rajtat való gunyat is ő vette!

— Szent Jézuskam, a grófné?! röppent
el mindnyájok ajkáról egyszerre.

— Az ám, a grófné! És nincs szemetek,
hogy felismerjétek, hogy köszöntések és ke-
zet csókoljatok neki? De hiszen megcsendült
a muzika; menjetek, táncoljatok! Azzal Hir-
hordó Sári (mert úgy hívták) felemelkedett
ülőhelyéről és menni készült.

— Ne menjen még, Sári néni lelkem!
esengett néhány leányzó; mondja meg leg-
alább, miért visel gyászruhát a grófné és mi
bántja, hogy olyan beteges színben van?

— Hm, nagy oka van rá! dünyögötte
az öreg asszony alig hallhatóan.

— Edes Sári néni, lelkem, mondja el hát!
vallattak mindnyájan.

— Mondanám is, nem is, mert hát ben-
netek nem áll meg a szó, pedig nekem is
csak úgy titokban mondta el a kertészné!

— Oh, mi senkinek se mondjuk el; bi-
zonykodtak valamennyien. Csak beszélje el,
Sári néni.

— Hát, lelkem, a szó köztünk marad-
jon, a grófné azért olyan gyászos, búbanatos,
mert a grófkisasszony, az Elza komessz,
elcsókotta a máshétan valami úrival a kutasi
kastélyból.

gyasztási adó 1890. évi jövedelme csak 1891-ben, tehát a most folyó év zárószámadásával lesz elszámolva.

Ugyde, a fogyasztási adó bevételei címén, az 1890. évi zárószámadás rendkívüli bevételei közé fel van véve az a 2137 frt 43 kr., melyet a tanács, belügyminiszteri parancsra — miután előbb, 1889-ben jogtalanul elajándékozott — 1890. december 27-iki végzésével megtérítésként utalt be a közpénztárba.

Az 1890-iki évi költségvetés rendkívüli bevételeinek VI. címébe tehát tényleg, az előirányzott 1703 frton túl még 2137 frt 43 kr. is befolyt, de egyúttal el is költetett.

Tulajdonképpen úgy áll tehát a dolog, hogy ezen 2137 frt 43 kr. bevételezése nélkül, vagyis, ha erélyes közbelépésünkre és a belügyminiszterig felvitt fölébeszésünkre nem sikerül a tanács által ezt az ajándékpénzt visszatéríteni: a város számvevőisége nem leendett képes az 1890. év zárószámadását deficit nélkül elkészíteni; hiszen még ezen 2137 frt 43 kr. bevételezése dacára is csak 13 frt pénztári maradvány mutatkozik.

A valóságban ezt a 2137 frt 43 krt, a zárószámadásnál mutatkozó 13 frt pénztári maradvány hijjával, elköltötte az érdemes tanács.

Tüllépte ezzel az 1890. évi költségelőirányzatot 2124 frittal és megcselekedte ezt, a nélkül, hogy a közgyűléstől erre meghatalmazást kért vagy pót-költségvetést beterjesztett volna.

Hogy ezt a 2124 frtot mire költötték el? — ezt csak akkor fogjuk megtudni, ha a zárószámadást minden tételben tüzetesen áttanulmányoztuk.

Ma csak a száraz tényt konstataljuk: hogy a tanács újból tiszteletlenséget tanúsított a törvények és a képviselőtestület iránt, figyelmen kívül hagyván amannak szigorú rendelkezéseit, semmibe sem véve emennek ki-

zárólagos jogát, a túlköltekezés megszavazására.

Hogy az ilyen zárószámadás nem reális, hogy ilyen gazdasági rendszerrel városunk háztartása soha sem jön a rendes mederbe, ezt fölösleges behatóbban bizonygatnunk.

Már magában véve az is lehetlenné teszi a rendszeres számoskodást, hogy nem minden év viseli a maga terhét és élvezi a maga bevételeit.

Igy érthetetlen, hogy a fogyasztási adó 1890. évi tiszta bevételét miért kelljen csupán 1891-ben elszámolni.

Mikor az év zárul, ugyanakkor le kell zárni azon év minden bevételi és kiadási tételét egyszerre és az eredményt tisztán, világosan elszámolni.

1889-ben, például, elszámoltatt a fogyasztási adó azon évi tiszta jövedelme is, miért ne történjék ez meg minden esztendőben?

Vagy akkor szükség volt arra, hogy ezt az összeget bedlitsák a bevételi rovatba, mert különben nem voltak volna képesek az évet deficit nélkül lezárni?

Erős a gyanúnk, hogy így van, mert különben érthetetlen volna előtünk, hogy ami az egyik évben lehetséges, miért ne történjék meg ugyanaz a következő, sőt minden évben is.

Ha ez meg nem történik, ha ezután is kény szerint irunk egy bevételi tételt egyik vagy a másik év javára, a szerint, ahogy azt a zárószámadás tetszősebb végeredménye kívánja, akkor költségvetésünk mindenkor illuzórium, zárószámadásunk megbízhatatlan és egész városi gazdálkodásunk olyan lesz, amelynek zavarosából soha ki nem vergődünk.

A közszemlére kitett számoskodás egyes tételeinek tüzetesebb részletezésébe ezúttal még nem bocsátkozunk. Hogy ezt tehessük: behatóbb tanulmányokat kell még tennünk, elemeire

szétbontanunk a komplikált munkálatot.

Ezúttal még csak egy ferdeségre hívjuk fel a városi képviselőtestület és a tanács figyelmét, annival inkább, mert ennek a jövődöbben való mellőzése szintén nagyot lendítene háztartásunk rendezésén.

A kiutalások ugyanis most soha sem történnek határozott címre.

A tanács vagy a polgármester utalványoz, a nélkül, hogy egyetlen esetben megjelölne, mely címnek terhére fizetessék ki és számolmassék el a kiutalványozott összeg.

Ahol maga a kiutalás természete olyan, hogy határozott címet önmagában is feltételez: ez nem nagy baj, mert a számvevő vagy közpénztárnok bizonyosan ama határozott cím terhére fogja irni a kiadást.

Nagy baj azonban, ahol a kiutalás természete több feltévést is megenged, mert kény szerint történik bármelyik cím terhére a kifizetés és így a cím időnek előtte kimerül, fölemészlik olyan kiadások, amelyek jól azon címre el sem volnának számolhatók.

Az ilyen rendszertelen gazdálkodásban a számvevőnek sincsen módjában egy-egy cím kimerülését idején észrevételezni és erről az előjáróságnak jelentést tenni. A közgyűlés azon joga, hogy egyik címről a másikra, a költségvetés keretében áttalalhat, e fejtelenségben szintén illuzóriusá válik.

S ha már erre felhívtuk a figyelmet, van még egy körülmény, melyet figyelmen kívül nem hagyhatunk.

Közgyűléseinken ugyanis, évközben nagyon gyakran megtörténik, hogy olyan dolgok létesítését határozza el a képviselőtestület, amelyek kiadással járnak, anélkül hogy azon év költségvetésének keretében előfordultak volna.

Rendszerint úgy történik ez, hogy a költségek előteremtésével a tanács lesz megbizva: vegye, ahonnan tudja.

— Jézuskám! sipított a népség elszörnyűködve.

— Aztán ki az az úrfi? kérde egy deli legény, aki eddig a lányok háta megett hallgatta a szót.

— Ki ám? Azt jó volna tudni! —

— De csak mondja kee, hogy ki? mert én azt megölöm! s mintha már készülne is a birokra, patyolat-fehér bő ingujját elkezdte gyúrni felfelé az izmos karjain.

— Lassabban a testtel, hé! Nem jön az ide kötétek a koresmába; csittitá Sári néni a legényt. Azután minden kérs-könyörgés dacára, hogy többet is mondjon, tovább ment, mert nem tudott többet ő sem, csak annyit, hogy a kontessz valakivel megszökött.

De hagyjuk ezeket; kövessük inkább a grófnét, aki nem a kastélyba hajtatott egyenesen, hanem egyik régi gazdatisztjéhez, ki régtől fogva nem mint gazdatiszt, hanem mint jóbarát legközelebb állt a grófi családnál.

A gazdatiszt megvölt lepetve a nem várt látogatás által s látva a grófné dült vonásait és szokatlan izgatottságát, ijedten kérde —

— Mi baja méltóságos asszonyom?

— Ónért jöttem Pálfy, hogy magammal vigyem a kastélyba. Fontos közlendőim vannak önnek!

— Szolgálatára állok méltóságodnak! Ezzel vette a kalapját s a grófnének karját nyujtva, visszavezette a fogathoz, udvariasan

felsegítette s ő maga is helyet foglalt mellette. Nehány perc múlva már ott beszélgettek a kastély egyik félrebb eső szobájában.

— Mi történt, grófnő? kérde a gazdatiszt újra, mikor látta, hogy úrnője az ajtót is elreteszelte belülről.

— Oh, nagyon sok, Pálfy! felelt a nő zokogva.

— Az istenért, méltóságos asszonyom! beszéljen: mi baja? Orvosért küldjek talán?

— Nem, nem vagyok beteg, csak nagyon szerencsétlen! válaszolt ez, a zokogástól alig hallhatóan. Ime, olvassa el ezt a levelet, majd azután beszéljek.

Ezzel kivett ruhája zsebéből egy összegyűrdött levelet s átnyujtotta. A levélben ez volt írva:

»Kedves szülem!

Egy nagy tehertől szabaditom meg önöket, midőn utolsó »Isten-hozzáde-ot mondok e börtönnek, melyben három hosszú éven át sinylődtem. Elmegyek innét, de esdve kérem kedves szüelimet, ne aggódjanak miattam. Én boldog leszek, mert szeretem őt, a ki engem viszontszeret, jobban, mint a hogy önök szerettek. Ó vele megyek világra, megosztani az élet örömeit és fájdalmait egyaránt. Hogy ki ő? Az íróasztalom fölújában levő írományok bővebb felvilágosítással szolgálhatnak. Isten önnel, drága, jó atyám. Ön jó volt hozzám, önről min-

dég szeretettel fogok megemlékezni! — Anyámnak pedig jó mulatást kívánok, gondoljon néha elbujdosott gyermekére, kivel eddig oly keveset törődött.

kézeskötő leányok

Elza.

— Mindent tudok, grófnő! ne is fáradjon a részletek elmondásával; szólt a gazdatiszt a levél elolvasása után. Csak annyit kérdezek: miben lehetek szolgálatára?

— Dehogy tud mindent, Pálfy! válaszolt a grófnő, letörülve könnyeit; hallgasson csak meg! Elsőben is azt kérdeim öntől: milyen híreket hallott eddig a mi családi életünkről?

A tisztartó tétovázott.

— Nos, nem felel? kérdezte pár pillanatra a grófnő. Nem a legjobbakat, ugye?

— Ugy van, grófnő?

— Ah, hogy a fájó multat kell feljuttanom, melynek emléke oly kimondhatatlanul kínos s kétszeresen most, hogy ez idézte fel fejünkre a szerencsétlenséget, sóhajta megadással a grófnő.

— Vissza kell nyúlnom a multba — folytatta aztán, hogy ön előtt a helyzetet leplezetlenül feltárom és hogy a reám nehezülő sulyos vádakat enyhítsem. De lehet-e elnézésre számíthatom akkor, midőn a legszentebb kötelességéről: az anyai hivatásról megfellekedtem?

(Folyt. köv.)

☞☞☞

Hát ez nem reális gondolkodás, de a törvényesség követelményeinek sem felel meg.

Ily esetekben a közgyűlésnek kell meghatároznia azt is: honnan nyerjen fedezetet az a létesíteni elhatározott dolog? S ha kellő fedezet a költségvetés valamely megfelelő címénél nem mutatkozik, ismét a közgyűlés joga, sőt kötelessége is, a fedezetről kellőképpen, törvényes formák közt gondoskodni.

Ezeket láttuk szükségesnek a közszemlére kitett 1890. évi zárószám-adás futólagos áttekintése után bevezetékésként elmondani, mielőtt egyes tételének bírálatába bocsátkoznánk.

Gimnáziumunk és a minisztérium.

A vallás és közoktatásügyi miniszter — a mint értesülünk — a napokban újabb leirattal intézett városunk polgármesteréhez, melyben közli a feltételeket, melyeknek teljesítésétől függ az idei VII. osztály nyilvannossági joga, jövőre a VIII. osztály felállítására, általában az intézetnek főgimnáziummá kifejlődése. E feltételek közül legfontosabb a tornacsarnok fölépítése, a mire a város már három évvel ezelőtt kötelezte magát, továbbá az 1890. évi XXX. törvény cikk követelményei szerint 11 rendes tanárnak az alkalmazása, a mire különben a város már szintén késznek nyilatkozott a mult év aug. havában leküldött miniszteri rendelet tárgyalásakor.

Az újabb miniszteri leirat még világosabb teszi, hogy milyen ferde állapponra helyezkedett a gimn. bizottság többsége május 23-án tartott ülése alkalmával, midőn olyasmi nézeteket hangoztatott, hogy Szentes városát nem kötelezi az 1890. évi XXX. törvény cikk. Reméljük is, hogy ez újabb leirat után a bizottság, valamint a városi közgyűlés is felhagy minden huza-vonával; a törvény nyílt parancsa és a miniszter világos rendelete ellen nem fog feliratolni vagy közbűtösgözni, mert a mint halljuk ismét miniszterzaklatás készül; — nem állít ki magáról politikai kiskorúsági bizonyítványt, hogy a törvény alól, amely mindenkit törvény, éppen Szentes városára nézve mentesítést kérjen, hanem ha már közbűtösgöt akar mindenképp menezteni, küldje ezt ki oly célból, hogy a vármegegyétől vagy az államtól anyagi támogatást szerezzen Szentes városának legbecesebb, de ez időszert legveszélyeztetetebb alkotása, a gimnázium részére.

A fejletlen iparosság.

Ilyen is csak nálunk lehet.

Megteremtette az áldatlan közéleti harc, mely soha sem elvekért, hanem rendszerint személyek ellen dül, nem szünő szenvedélyes gyűlölettel, átkára, vesztére minden közéleti és társadalmi intézménynek.

Hónapok óta fejletlen a szentesi ipartestület; nincsen elnöke, aki a folyó ügyeket elintézte, nincs alelnöke, aki az elnök helyettesítse, sőt előjárósága sem alakult meg, mert az iparhatósági biztos maga közönnyel viseltetik legvitalisabb érdekeink egyike, az iparügyek iránt.

Hogy miként keletkezett ez a fejletlenség? — az köztudomású.

A f. év februárjában az ipartestület megválasztotta elnökét, lapunk felelős szerkesztője személyében, ugyanakkor megválasztotta az előjárósági tagokat is és megalakult — alelnök választással az előjáróság.

Több mint egy hónapig békeességben és közmegelegedésre intézte el ezen előjáróság az ipartestület hivatalos ügyeit, mi-

kor 2—8 elégületlen, talán hatalomra is vágyó iparos egyszerre, egészen jogtalanul, mert a törvényes határidőn túl, panaszt terjesztett az iparhatóság elé, hogy a februári választást semmissé tegye, mert az nem ejtett meg — szerintük — a törvényes formákkal; főleg pedig mozdítsa el az ipartestületi elnökségtől lapunk felelős szerkesztőjét, mert ügyvéd nem lehet — szerintük egy ipartestület elnöke.

A célzat elég világos volt. A kéz, amely ezt az akcióit intézte, ugyanaz, amelynek átkos gonoszsága hoz e városra, céltudatosan annyi rosszat.

Sima Ferencnek nem tetszhetett az, hogy Mátéffy Ferenc dr. álljon elnökül az ipartestület élén, az a Mátéffy Ferenc dr. akinek lapja annyira letérte az ő eddigi nimbusát s mert hatalomra vágyó, elégületlen ember minden testületben kerül néhány, hát ekkor használta fel az aknamunkára.

Lapunk felelős szerkesztője azonban egyszerűen kitért az aknamunka elől és beadta az ipartestületi elnökségről való lemondását.

Cselekedte azt azért, mert helyes érzelme volt az iparos-osztály igaz érdekei iránt és belátta, hogy az ipartestületnek békére, nem pedig egyenetlenségre van szüksége, ha hivatalosnak kötelességszerűen akar megfelelni.

Vele együtt azonban lemondott az ipartestület egész előjárósága is. Nem az elnök személye iránt való meleg ragaszkodásból, mert hiszen azt az elnököt módjában állt, újból megválasztani, ha akarták. De lemondtak azért: mert ha az iparhatóság a békétlenek panaszát nem utasította egyszerűen vissza, melyben a februári választást törvénytelennek mondják, — az esetben az ő megválasztásukat is törvénytelennek kelle tekinteniök, ilyen áron pedig nem kívánták az ipartestület ügyvezetése élén megmaradni.

Ezt így kívánja a tisztesség, követelte önbecsérteük — s hogy ezek követelményeinek megfelelően jártak el: ezzel csak a köziszteletre érdemesítették magukat.

A viszonyok ilyen alakulásával szemben tehát elnök- és előjáróság-választó közgyűlésre kellett újból összehívni az ipartestületet és az iparhatósági biztos ezt meg is cselekedte.

E közgyűlés a mult hó elején tartott meg és az ipartestület az összes szavazatokkal 6—7 ellenében, ez alkalommal elnöknek újból lapunk felelős szerkesztőjét, az előjáróság tagjait pedig szintén a lemondottakat választotta meg.

E választást, az elnökre vonatkozóan, az iparhatóság megsemmisítette, a megsemmisítő határozat ellen az ipartestület számos tagja fölébvezéssel élt és így az elnök kérdés ma a másodfokú iparhatóság, vagyis alispáni eldöntés előtt áll.

A választás egyéb részeit azonban az iparhatóság helybenhagyta. És dacára annak, hogy azóta egy egész hó telt el, az iparhatósági biztos mindmáig nem hívta össze a választmányt alakuló gyűlésre, alelnök-választásra.

Az iparhatósági biztosnak pedig ez nemcsak joga, hanem törvényes kötelessége is volt volna. Így kívánja ezt az iparosság összérdeke, így az ügyrend, így a törvényesség.

S hogy ezt az iparhatósági biztos mindmáig meg nem cselekedte, ezzel nem pusztán annak tanúságát adja, hogy kötelességei teljesítésének még halvány fogalmával sem bír: de ezenkívül még kiszámíthatatlan erkölcsi és lényeges anyagi kárt is okoz az ipartestületnek.

Ez az eljárása a legsúlyosabb beszámítás alá eső vétkes mulasztás, mert általa a fejletlenség honosul meg az ipartestületben, megakad az egész ügyvezetés és halomra gyűlnek az elintézetlen ügyek.

Az elnök akadályoztatása esetén ennek teendőit az alelnök végzi és bizonyára végzemé is, ha volna alelnök.

Ma azonban egyetlen ügy sem nyerhet elintézetést már hónapok óta az ipartestületnél.

Tanonc nem szabaditható fel, mert sza-

baduló levelét az elnöknek vagy alelnöknek kell aláírnia.

Az iparosok és alkalmazottjaik közt felmerült vitás ügyek nem intézhetők el, mert a békéltető bizottság, mely felerészben az ipartestületi előjáróság tagjaiból áll, nem hívható össze.

Egyes iparos-segédék azóta önállóakká lettek, műhelyt nyitottak, tehát felveendő volnának az ipartestületbe, ahol fizetniök kellene a beiratási és tagsági díjakat. Ez azonban most szintén nem teljesíthető, mert nincs előjáróság, mely az illetőket a testületbe felvegye és így bekövetkezik az a visszás felvevő az ipartestületre anyagilag is káros állapot, hogy egyes önálló iparúzó, a nélkül, hogy ipartestületi járulékokat fizetnének, mert ilyennek fizetésére csak azon időponttól kötelezhetők, amikor az ipartestületbe hivatalosan tényleg felvették.

Ha még hozzávesszük, hogy az ipartestületi hivatalnokok, teljesen magukra hagyva, kényük szerint tartják vagy nem tartják be a hivatalos órákat s hogy az ilyen állapot hosszúra nyúlása csak csökkenteti a hivatalos kötelességteret, lazítja a fegyelmet; — ha rámutatunk arra, hogy a testületnél elnökileg elintézendő ügyek halomra gyűlnek és elintézték nem nyerhetnek: azt hisszük meggyőzőtünk mindenkit azon mulasztás átkos kihatásáról, melyben első sorban az iparhatóság biztos a vétkes, aki hivatalos kötelességének teljesítését elmulasztva, — talán mert e kötelesség tudatával sem bír — nem hívja össze az előjáróságot alakulására és nem gondoskodik arról, hogy az ipartestületi ügyek elintézése akadályba ne ütközzék.

A fejletlenség ezen állapota pedig továbbra tűrhetetlen.

Az iparos-osztály érdeke, ügyeinek pontos és időszert ellátása annyira összeforrt a közérdekkel, hogy nem találunk elég kemény szavakat ez érdekek ily erőszakos megsértésének kellő elítélésére.

Ha az iparhatósági tanácsos nem ismeri a hivatalos kötelességeit, ott van maga az iparhatóság: tessék annak kötelességei szigorú teljesítésére utasítani a maga biztosát, kitanítani a törvény ismeretére és tiszteletben tartására.

Ha szeretnek, egyes pártfeleik és hatalmaskodók kedviért a-féle gyerekes kanapé-pörökre belemenni, sőt ilyeneket szándékosan is felidézni, amilyen az ipartestületi elnök személyisége fölött hajánál fogva napirendre szenteltetett: tessék arról is kellően gondoskodni, hogy ez az iparos-érdekek hátránya nélkül folyjon le.

Mert az lehetséges ugyan, hogy az ipartestület egy ideig még nélkülözze az elnököt, de hogy az e féle személyeskedés ürügye alatt az egész iparososztály szenvedjen hátrányt: az tűrhetetlen.

UJDONSÁGOK.

Szentes, 1891. június 7.

— **Vasúti bajok.** Nem a létesítendő szentes-vásárhelyi vasútványról szól a nóta, bár ennek is elég baja van a szentesi demagógok kegyelméből, akiknek ez a vasút azért nem kell: mert Zsilinszky Mihály főispán áll az ügyek élén: — hanem szó van a mi szentesi saját külön családi vasútonkról, melynek kiépítését a vasúti bizottság olyan bölcsen cselekedte meg, hogy a végleszállásával mindmáig nem vagyunk képesek dülföre jönni. Mikor azt hisszük, hogy már be van fejezve minden, a kun-szent-mártoni pörös kunok kisajátítási ügyei is keresztül látszottak menni minden fórumon s a városi közgyűlés a kun-szent-mártoni kisajátított földek kártalanítására már meg is szavaz mintegy 20 ezer frt függő kölcsönt; mikor már ez a pénz folyóvá is tétetett és a polgármester át is rándul Kun-szt.-Mártonba, hogy ott a bíróság megállapított kártalanítási összegeket az egyes pörre ment feleknek kifizesse: ak-

kor egyszerre új baj szakad a nyakunkba, mert a kun atyafiak békésen kiegyezett részét annak idején nem elégitette ki a vasútiügyi bizottság, s az akkor békésen kiegyezett földbirtokosok, vérszemet kapva attól, hogy a pörök jobb eredményt értek el a bírói eljárás útján — imhol egyszerre azzal állanak elő, hogy most már ők nem tartják az egységet, fizessék őket is úgy, ahogy a többinek járandóságát a bíróság pörös úton megszabta. Természetesen, most aztán e felek mindenikével új tárgyalásba kell bocsátkozni és e végbél Sarkadi Nagy Mihály polgármester a lefolyt egész hetet odaát töltötte Kun-szt-Mártonban. Vajon kinek a hibája vagy mulasztása az, hogy a békés egységre lépett szt-mártoni birtokosok egyoldalúan megbonthatják az egységet? És ha annak idején ezen egységről mindkét félre kötelező jegyzőkönyv nem vétettet fel: ki főözze most az ezen mulasztás folytán bekövetkezett új egyezkedéssel mulhatlanul járó kiadások kárát?

— **Zaklatás az italmérsi illeték-kezelésnél.** Annyszer volt már a városi közgyűlésben hangoztatva, hogy a fogyasztási adót és italmérsi illetéket azért vette bérbe a kincstár-tól a város, mert megakarja kimélni a polgárságot a magánbérlek zaklatásaitól, és hogy e nemes törekvésnél fogva nem is az a cél, miszerint ez a két illeték még hasznót is hozzon a városnak: ezen útjára is alaposan kezdünk kételkedni egy általános valóságában és a tapasztalás azt igazolja, hogy nem ok nélkül. Mert immáron hivatalosan is igazolva van a következő esettel, hogy a jövedékek közlése és a jövedékek italmérsi illeték kezelésére által fizettesse vissza a rajta jogtalanul megvevett 10 ft bírságszösszeget. Egyidejűleg felhívja a város előjáróságát arra is, hogy az italmérsi adó beszedésével megbízott közegeit utasítani s sziveskedjék, hogy köteleseik teljesítésében szabályszerűen járjanak el és a feleket indoklatlanul ne zaklassak. Ime tehát, a finác sokkal emberibben bánik el a polgársággal, mint azok, akik untalan azt hangoztatják, hogy megakarnak bennünket kimélni a zaklatástól.

— **Városi közgyűlés.** Szentes város képviselőtestülete rendkívüli közgyűlésre van összehívva ma délelőtt 9 órára, a túl a kurcai tanácskozáterembe. E közgyűlés tárgysorozata: a városi gimnáziumban alkalmazandó két új tanerő iránti közoktatásügyi miniszteri rendelet; Sima Ferenc és társainak felszólalása a szentes-vásárhelyi vasút ügyében; Tóth Kálmán adóügyi tanácsnok kérelme 3 heti szabadsáigod megadása iránt és végül, tanácsi előterjesztés a sáskairtas tárgyában. A tárgysorozatnak tehát két olyan kiválóan közérdekű pontja van, mely méltán megköveteli, hogy a képviselők lehetőleg teljes számban jelenjenek meg e közgyűlésen s aki képviselői kötelességét helyesen fogja fel, bizonyára nem is fogja magát távol tartani ily vitális ügyek tárgyalásától.

— **Új árterzi kút.** Ifj. Zsoldos Ferenc vásártéri gyártelepén egy árterzi kút fúratását kezdte meg a tulajdonos fia, Zsoldos Ferenc gépész-műnök vezetése alatt. Az új árterzi kút fúratásával maig mintegy 90—95 méter mélységre haladtak.

— **A felvetett indítvány.** Dr. Kardos Albert gimnáziumi tanárnak városunk tanácsához benyújtott — lapunkban is hozott — alaposan megokolt amaz indítványa, mely

szert az országos középiskolai tanáregyesület évi rendes közgyűlésének megtartása végett jövő esztendőre Szentes városába hivátnak meg, a tanács által véleményezést vévegt a gimnáziumi bizottságnak adatott ki. A bizottság azonban, mielőtt érdemlegesen tárgyalná az indítványt, magának a tantestületnek véleményét kívánja tudni s azért a gimnázium tanári testülete elé terjesztette azt azzal a felhívással, hogy egyrészt egy ilyen országos gyűlés népessége, másrészt a város által viselendő kiadás nagysága, nemkülönben a meghívás alapjául szolgáló program pontjai iránt nyujtana főbb vonásokban tájékozást.

— **Reményi Ede 2-ik hangversenye.** A páratlan hedegűművész, Reményi Ede, f. hó 3-án tartotta nálunk második hangversenyét, ezúttal a rendes színházi helyárrakkal és a városi szegényház-alap javára. Szegénykezve írjuk le, hogy a világhírű mester ezen hangversenyére a szinkör — dacára a jótékony-célnak — sem telt meg egészen. A város tisztikarából aüg 1—2-öt, képviselői közül is csak néhányat láttunk a közönség soraiban, bár a városi előjáróság városi cseleddel küldte szét az értesítőket. Ami közönség azonban begyűlt és a szinkört bőven félig megtöltötte, az átlag az intelligencia volt és gyönyörrel hallgatta úgy a mester tisztán gyönyörző hedegűjének varázsos hangjait, valamint Bodó Aajos kitűnő zongorajátékát. Reményi Ede egészen elemében volt ezen az estén. Kipihenve az út és az első hangverseny fáradalmait, mondhatni ifjúi hévvel, játszti kedvvel elkészek-válta a műsorozat reá cső számaint, melyek mindenike, de különösen a népdalok és a Paganini-féle változatok után alig szünni akaró taps jutalmazta művészi játékát. Maga mondta, hogy rég nem játszott olyan kedvvel, de ez ki is tetszett rajta az egész estén. Kiváló elismeréssel kell adoznunk, mint ahogy a közönség is adozott, Bodó Aajos fiatal zongora-művésznek is, aki fiatal korához bémulatos technikával játszik és előadásába olyan életet, érzést önt, mely nyilvánvalóvá teszi, hogy az istenektől illehetett művész, ki szeretettel, odaadással él hivatásának. A jótékony célnak ez a hangverseny 53 ft 34 krt jövedelmezett, mely összeget a tanács Reményi Ede néven fogja, a szegény-alap javára gyümölcsözőleg elhelyezni. A mester és kisérője a f. hó 4-én reggel utaztak el tőlünk, Csongradon át Cegédre, hol ugyanaz nap este hangversenyeztek.

— **Kézimunka kiállítás.** Ma délelőtt 10 órakor lesz Hankiss Károlyné úrhölgy, szentesi evangélikus nőegyleti elnök családijellegű kézimunka-kiállításának megnyitása saját házában. Ez alkalommal — felkérés folytán — Szikszay Izabella kisasszony Vásárhelyről, befogja mutatni szentesi tanítványainak megtelepő izléssel és tökélyvel készített művirágait az érdeklődő közönségnek. A női kézimunkának ez ély vonzó, művészes, mint praktikus ága a könnyen felmutatható szép eredmény után bizonyosan Szentesen is méltó felkarolásban, részeseleüd. A kézimunka-kiállítás 3 napon át délelőtt 9—12, délután 3—6 óráig tekinthető meg az egylet pénztárába befolyó 10 krnyi díj mellett.

— **Szentesi munkások Bukarestben.** A szentesi földmunkás a legkitűnőbb az egész országban és messze földön, bármerre kerüljön földmunka, nem igen esik meg szentesi kubikos nélkül. Tegnap újból tömegesen mentek a szentesiek messze tájra, ezúttal nagyon nevezetes földmunkára. Bukarestet, Olahország fővárosát erődítésekkel veszik körül, oda vittek tegnap, ezen erődítési munkálatokhoz 70 szentesi kubikost. A munkásokat Deutsch Kálmán szegedi vállalkozó szerződtette és részükre 2 forint napibért biztosított.

— **Bűnszerző százás küldöttség.** A Szentesi Lap f. évi 67-ik számának újdonsági rovatában »Furfangos család» címmel egy hír jelent meg, mely szerint Ligeti Áront a szentesi járásbíró, a budapesti Fischer-cég kárára elkövetett 485 ftos csalás miatt elzárta volna. A famózus híresbíróban töviről hegyire van nagy szellemesen leírva az is, hogy Ligeti Áron, aki csalás vétségéért és hamis bukásért tényleg el volt itelve néhány évre és a fogházból csak az imént szabadult ki, — miként zónázott felegy szép napon Budapestre, hogy állítólagos ujjab csalását elkövesse. A történeti hűség kedvéért kénytelenek vagyunk az egész eseményt egy és más részleteiben kiegészíteni, illetőleg kijavítani, hő leírását adván »Ligeti uraság» utazásának. Először is konstatalunk kell, hogy »Ligeti uraságot» a járásbírószág nem záratta el, mert maiglan szabad lábón van. Elzáratta igenis Dunaháti Ferenc alkaptány, aki egy kormsbáa rendelte a delkivent hivatalos kihallgatásra, esti 9 órára, de ahogy aztán átkisértek a »bűnös» a járásbírószághoz, nyomban kitűnt a letartóztatás indokolatlan volta és szabadon is bocsátották. Ami a »Ligeti uraságnak» egy szép napon Budapestre történt felzónázását illeti, ezzel a Szentesi Lapnak nincs oka dicsekednie és bölcsebben cselekszik, ha erről hallgat. Mert úgy áll a dolog, hogy »Ligeti uraság» egy bizonyos 100-as küldöttség tagjaként, ezen küldöttség rendezőségének költségén, tehát ingyen zónázott föla fő városba, a kupében vele együtt utazott a Fischer czég megbízottja is, amelynek kárára az állítólagos csalást elkövette és ugyan melyik budapesti kereskedő nem nyitott volna hitelt az önálló gondolkozású, független csongrád-megyei és szentesi százás küldöttség nyolcvanhármai egyik kiváló tagjának 485 ft erejéig? Melyik kereskedő nem bízna meg olyan emberben, aki panaszos monstre deputációval jón a belügyminiszterhez? »Ligeti uraság» aztán ezt az ingyenutazást használta fel arra, hogy egyidejűleg oda-fogy egy kis vásárt csapjon s hogy ez sikerült neki: ez első sorban a Sima Ferenc érdeme, akinek agyában az a famózus 83 tagból álló 100-as küldöttség megfogant. Mi nagyon természetesen találjuk, hogy »Ligeti uraság» a 100-as küldöttség szép napját eféle Budapestre zónázásra használta fel, természetesen azt is, hogy »küldöttsége» voltának egyéb anyagi hasznát is akarta látni s természetesen, hogy »Ligeti uraság» az ezúttal beszerzett zakókat olcsóbban adhatta (de nem potom áron) mint bárki más, mert hiszen a beszerzési költségeket a 83-ak 100-as küldöttségének rendezősége főözte; de természetesen találjuk azt is, hogy ennek révén a nevezetes 100-as küldöttség nyolcvanhármainak egy nyolcvanharmadrésze, »Ligeti uraság» személyben egy kisse a kóterba került. Azt azonban már nem találjuk egészen természetesen, hogy a »Szentesi Lap» a maga »küldöttségét» nyilvánosan furfangos csalónak mondja, mert ha igaz az, hogy »Ligeti uraság» ama nevezetes felzónázáskor csal, úgy e csalás csirái a diszküldöttségében fogantak meg, ez pedig nem nagy érdem.

— **Kiállított iparművek.** A folyó év nyarán Temesváron rendezendő mezőgazdasági és iparkiállításán Szentesről is lesznek kiállított tárgyak; ez pedig: Molnár Sándor fazekas 1 drb. kulacsvizát, 1 drb. kiscsb kulacsot, 4 drb. kis diszkantát, 1 drb. kis diszkorsót, 2 kis virágvizát és 1 nagy virágvizát; Bajkai Sándor takácsmester 1 drb. saját készítményű és találmányú, nyole különféle szövésre alkalmazható szövő-bordát és 1 drb. aszalterítőt; Bérczy Pál kosárfőző 1 gyermekkoscsit és 5 drb. kézi kosarat fognak kiállítani. A kiállított tárgyak e hó 7-én, vasárnap, az ipartestület helyiségében közszemlére lesznek kitéve s ott bárki által díjmentesen megtekinthetők.

— **Gimnáziumi szigorlatok.** A gimnáziumi bizottság megállapította immár az egyes osztályok szigorlati napjait. E megállapodás

szert a szigorlatok a bizottság kiküldött tagjainak jelenlétében f. hó 18. 19. 20. 22. 23. napjain fognak délelőtt és délután a rendes órákban megtartani. Június 30-án lesz a záróünnepély. — A vizsgálatok részletes tervét különben lapunk más helyén adjuk.

— **Még egy nyilatkozat,** a lapunk folyó évi 44-ik számban megjelent »Közpénztári szennyessé» című újdonságra. Ezuttal a kir. adóhivatali ellenőrtől, B e l o p o t c z k y József úrtól kaptunk nyilatkozatot, amelyben kijelenti, hogy ő nem tett feljelentést sehol sem Széll Imre közpénztáros ellen s arra kér, hogy ezt hozzuk nyilvánosságra. Ezenel nyilvánosságra hozzuk tehát, hogy B e l o p o t c z k y József szentesi kir. adóhivatali ellenőr nem tett feljelentést Széll Imre városi közpénztáros ellen. A nyilatkozó úr levelét egész terjedelmében közölni, azt hisszük, ezek után fölösleges, de ezt lapunk tere sem engedné.

— **A véletlen játéka-e?** Budapesti lapok hozták pénteken azt a meglepő hírt, hogy Károlyi István gróf, az országgyűlésen tett nyilatkozata szerint, belépett a szabadelvű pártba. A nemes gróf tudvalevőleg egyike az ország legperfektebb gavallérjainak és belépését a szabadelvű pártba azzal indokolta, hogy ezelőtt is nagy tisztelője volt ugyan Tisza Kálmán volt kormányelnök személyének, de a vele egy pártba való belépését lehetetlenítette volt környezetének korrumpáltsága. Most belép, mert e részben kedvezőbbek a viszonyok. Vajon a véletlen játéka, hogy a nemes gróf akkor lép be a pártba, mikor Horváth Gyula abból kilépett?

— **Közvizsgálat.** A szentesi evangélikus egyház népiskolájának közvizsgálata. f. hó 15-én délután fog az imaházban megtartani. A betegségé miatt meg nem jelenhető dekanuszt a vizsga vezetésében a helybeli lelkész helyettesíti.

— **Utólagos nyugtárvány.** A szentesi jótékony nőegylet és az orsz. vöröskereszt-egylet által május havában közösen rendezett tavaszi táncvigalomra, utólagosan 1 forint küldött be felülírtként Kosztká Károly-né úrnő. Ez összegért a rendezőség ezuttal mond köszönetet a jótékonyaság oltárán adakozónak.

* **Egy világhírű pezsgőbor pince.** Van-e valaki, a ki a Theophile Roederer és Tsa-féle pezsgőt nem ismeri. Aki csak egyszer megízlelte e drága italt, annak örök emlékezetében is marad. De nem is arról van most szó, hanem ezen cég pincéiről, melyek a természet egyik legnevezetesebb ritkaságát képezik. Ezek a hajdani Reims katakombák, melyek e város lakosságának menhelyül szolgáltak ellenségek üldözése ellen. A földalatti csarnokok és folyosók 40,000 négyzetméter terjedelemmel bírnak és még a régi rómaiaktól ássattak azon mélységekbe, melyek e vidék kőzetét alkotják. Miután ezen katakombák századok mulva egy véletlen által fölfedeztettek, a Theophile Roederer és Tsa cégtől óriási pincéknek átalakították, és pezsgőborok elfogadására művészesen rendeztettek be, amely célra ezen pincék nagyon is alkalmasak, miután a katakombák 150 kupolaforma 20—40 méternyi magas térfelülettel bírnak, amelyekben a hőmérséklet változatlan és melyekben nedvesség nem hatolhat. Ez okozza egyebek közt a felsőbbiséget, melyben a Theophile Roederer és Tsa cég borai a többi borok felett részesülnek

NYILVÁNOS SZÁMADÁS.

A helybeli ev. ref. iskolák növendékeinek az ág. ev. iskola növendékeivel együtt f. évi május 30-án megtartott majálisra begyűlt az ev. ref. iskolák növendékeiktől 30 ft 88 kr., az ág. ev. iskola növendékeiktől 3 ft 45 kr., az ág. ev. egyház elnökségétől 2 ft. Összesen 35 ft 33 kr.

Kiadás volt: zenészeknek 15 ft., versenydíjakra 8 ft 64 kr., elegyes kiadások 4 ft 14 kr. Összesen 27 ft 78 kr.

E szerint a befolyt összegből megmaradt

8 ft 55 kr., mely összeg, — mint majálisalap — egyik helybeli pénztárnéknál elhelyeztetett el. Egyúttal köszönetünket fejezzük ki e helyen is úgy az ág. ev. egyház elnökségének szives adományukért, mint Máhr Kázmér úrnak, ki 5 tortát és Stark Nándor úrnak, ki 4 drb. könyvet volt szives ez alkalomra versenydíjúl följárlnani. Szentes, 1891. június 6.

a rendező-bizottság.

ÉRTESETÉS.

A helybeli főgimnáziumban az évrő vizsgálatok a következő sorrendben fognak megtartani:

Június 18-án d. e. I., VI. oszt. humán; d. u. II., V. oszt. reáltárgyakból.

Június 19-én d. e. III. oszt. humán, II. oszt. ének; d. u. IV. oszt. reál, VII. oszt. humántárgyakból.

Június 20-án d. e. V. oszt. humán, I. oszt. reál; d. u. VI. oszt. reál, II. oszt. humántárgyakból.

Június 22-én d. e. VII. oszt. reál, IV. oszt. humán; d. u. III. oszt. reál, I. oszt. énekből.

Június 23-án d. e. francia nyelvből; d. u. gyorsírásból.

Június 28-án tornaszatból d. u. 5 órakor. Záró-ünnepély: június 30-án.

A közvizsgák kezdete d. e. 8 óra, d. u. 3 óra.

A záróünnepély kezdete d. e. 9 óra

ISKOLAI ÉRTESETÉS.

A szentesi rkath. elemi iskolákban az 1890—1. évi záróvizsgálatok következő sorrendben fognak megtartani:

- 1891. június 23-án délelőtt Bóna Sándor,
 - » » délután Csuppai Márton,
 - » » 24-én délelőtt Marschalné N. Róza,
 - » » délután Marschal Endre,
 - » » 25-én délelőtt Bugyi Antal,
 - » » délután Bónáné Cs. Mária,
 - » » 26-án délelőtt Bóna József,
 - » » délután Ramerszdorfer J.
 - » » 27-én délelőtt Kovács Gyula,
 - » » délután Csuppai Róza

osztályaiban, — a hálaadó isteni tisztelt pedig 28-án reggeli 8 órakor fog tartani, melyre a tanulóik és tanúgy-barátok ez úton is meghívotnak.

Szentesen, 1891. június 3.

KORBULY BÉLA,
egyházjegyző

A Szentes és Vidéke eredeti táviratai.

Budapest, 1891. június 6. (feladatott d. u. 3 óra 45. perc.) Miniszterelnök Komjáthy interpellációjára az érdemleges választ elhalasztotta.

Budapest, 1891. június 6. (feladatott este 7 óra 43 p.) Komjáthy Béla

képviselőház mai gyűlésén interpellálta a belügyminisztert: van-e tudomása arról, hogy Csató Zsigmondot 1889. december 19-én választották meg megyei főjegyzőnek s hogy a nevezett azelőtt megyebizottsági tag sem volt, tehát az 1889. évi november 14-én tartott központi választmányi ülésben, melyben a képviselőválasztók 1890. évi névjegyzékét állították össze, részt sem vehetett.

Hajlandó-e a miniszter megmagyarázni, hogy a tápei kerületi képviselőválasztók névjegyzékéi 1889. november 14-iki dátummal vannak ellátva és azokon Csató Zsigmond mint központi választmányi elnök van aláírva, holott Csató akkor megyebizottsági tag sem volt.

Hajlandó-e ezen ügyben, esetleg az igazságügyminiszter közbenjöttével vizsgálatot elrendelni és az esetleges visszaéléseket a törvény egész szigorával megtorolni?

Szapári miniszterelnök az interpellációra azt válaszolja, hogy az adatokat meg fogja vizsgálni és lehetőleg rövid idő alatt meg fogja adni az érdemleges választ.

A miniszterelnök előleges választát Komjáthy Béla tudomásul veszi, megjegyzi azonban, hogy adatai meggyőzői okiratok.

Gyűlés végén a miniszterelnök átvette Komjáthy-tól az okiratokat.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Dr. Mátéffy Ferencz
Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

Vegytisztta, vitzisztta:
kitűnő, leghatásosabb véd-és gyógyító-anyag állatok járványos betegségei és fertőtlenítő-mószív sebeknél.

„ANTI-PARASITICUM”

Színben pirosas.
Egyetlen tökéletes, szagtalan — fertőtlenítő-szer betegszoak, ür-székek, istállók stb. részére. — Vegyészeti laboratórium állatgyógyászati és fertőtlenítő célokra.

ERNST HENRIK
BÉCS, III/2, Hörnesgasse 19. sz.

Tűzi-fa

Ajánlom mérsékelt áron, most érkezett fiatal, szép

TŰZI-FÁMAT

a Tiszaparton eredeti ölezesben, a hazaszállítást is jutányos áron teljesítve, — vagy üzletemből kiadva és házhoz szállítva.

Kívánatra aprózott tűzi-fát is szállítok.

Faüzletemben úgy, mint saját házamnál levő liszt-üzletemben is, aprózott tűzi-fa súly szerint, folyton jutányos áron kapható.

Szentes, 1891. június hó. Tisztelettel

SONNENFELD SAMUEL.

3-1

Tűzi-fa

Legjobb asztali- és üdítőital.

Hazánk legkedveltebb

savanyuvize

A MOHAI **ÁGNES** FORRÁS,

mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legfelsőbb körökben is.

Ő fensége József főherczeg

— asztalán rendes itallal szolgál. —

o Konstantinápolyban, Alexandriában, legközelebb Fiumában is ep úgy mint hazánkban általánosan a kolera megbetegedés ellen praeservatív gyógysernek bizonyult. — Mindazon tisztelt fogyasztóknak, kik ezen ásványvizet akár hordal, gyógyezőokra, vagy tisztán mint asztalvizet előszeretettel használják kérjük azt rövidítve

ÁGNES

forrás néven kiszolgáltatni. — A nagyérdemű közönségnek ásványvizünket szíves jóindulatába ajánlván, maradtunk teljes tisztelettel az ÁGNES-forrás kutkezeléséig Mohán.

Friss töltésben az ország minden gyógyszerkereskedésében és vendéglőjében kapható. — Országos főraktár:

Édeskuty L.

cs. és kir. és serb. kir. ndv. ásványviz-szállító-nál. BUDAPEST, Erzsé-bettér 8. sz.

AZ ÁGNES-FORRÁS KÜLÖNÖS ELŐNYEI:
Gazdag szénsavtartalmu. — A bornak színét nem változtatja.
Természetes ízét kellemessé teszi.
a miért is a vendéglős uraknak keverékül Spritzer előnyös szolgálót tesz.

Legjobb asztali- és üdítőital.

Külföldi szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Borral használva hitegyed kedveltségnek örvend.

310. v. | 1891. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1891. évi LX. t. c. 102. § értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbírósg 2527/891. számú végzése által Bányai József és Dobrai Sándor javára ifj. Dobrai Sándor szentesi lakos ellen 1500 frt tőke, ennek a kérvénybeadása napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 72 frt 50 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1423 frt 70 krra becsült bolti árucikkek és házi bútorköböl álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2540. | 1891. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Szentesen, végrehajtást szenvedett üzlethelyiségében leendő eszközésére 1891. június 11 ik napjának d. e. 9 órája határidőül kiűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. § értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. § ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szentesen, 1891. évi május hó 31.

VÉGH SÁNDOR,
kir. bír. végrehajtó.

Kovács J. fogorvos Budapestről,

ki már többször volt városunkban, ismét megérkezett és működését néhány nap óta megkezdte.

Felhívja a fogbajban szenvedők figyelmét, hogy mielőbb felkeressék, mert ezáltal ittartózkodása csak rövid időre terjed.

Lakása:

Kass-szálló
10-ik számú szoba.

264. v. | 1891. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbírósg 3455/891. számú végzése által Gal Jenő jávára Kégi Ignác és Kégi Mór orosházi lakosok ellen 190 frt — 220 frtnak 1889. évi dec. hó 10 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 52 frt 30 kr, perköltségkövetelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felfoglalt és 332 frt 89 krra becsült bútorkö, szeszes italok és követelésből álló ingóságok, a idő közben Ham Albertre engedelmezyezett és később ez által Gutman Józsefre átrabazott követelés és jár. nézve nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2161. | 1891. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Mágocson, a községházánál leendő eszközésére 1891. év június hó 13 ik napjának délelőti 9 órája határidőül kiűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107 § értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. § ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szentesen, 1891. évi június hó 3.

VÉGH SÁNDOR,
kir. bír. végrehajtó.

Üzlet-áthelyezés.

Van szerencsém a n. érdemű közönség b. tudomására hozni, hogy a 33 év óta a Czukor Ádám-féle házban volt és szolidaritásról előnyösen ismert

arany és ezüst ékszerárú üzletemet

a vasúti főutcában volt ugyanilyenemű fióküzlettemmel összevonva a piac téren levő, Neumann Jakab-féle házba helyeztem át.

Igy egyesített üzletemben, mint eddig, ezután is mindennemű

arany-, ezüst-, ékkö- és talték-árú a legnagyobb választékban

a legjutányosabb árban kaphatók, amennyiben több budapesti, bécsi és külföldi hasonnemű nagyobb üzletkekkel való előnyös összeköttetésem arra képesitenek, hogy vevőimet mindenkor a legújabb divatú és legolcsóbb ékszerekkel elégíthessem ki

Üzletem elvállal nemcsak minden az arany-műves szakmába vágó javitást, hanem előírt minta és fazon szerint új ékszerek elkészítését is, és úgy a javítások, valamint új ékszerek készítése mindenkor tisztán, csinnal és a felhasznált anyagért való jóállás mellett teljesítettnek.

Az a bizalom, mellyel üzletemet 33 éven a t. közönség kitüntette, legjobb bizonyítéka annak, hogy azt mindenkor kiérdemelni iparkodtam.

Ezen bizalmat kérem üzletem részére továbbra is megtartani.

Tisztelettel

CSILLAG ÁRMIN,
aranyműves.

SCHLICK-féle vasöntőde és gépgyár részvénytársaság

BUDAPESTEN.

Gyár és irodák:

VI., külső Váci-út 1696/99.

Városi iroda és raktár:

VI., Podmaniczky-utca 14.

Ajánlja kettő és szilárd szerkezetű,

gőz- és járgánycséplő-készületeit és számos első di-jakkal kitüntetett szabad. SCHLICK-féle 2 és 3 vasu ekéit és szabadalm. mélyítő-ekéit,

eredeti SCHLICK- és VIDATS-féle egyvasu ekéit, — talajmivelő eszközeit, boronáit és rögtörő hengereit, valamint

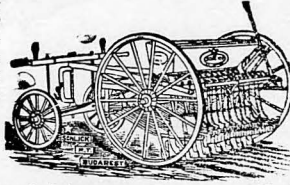
Schlick-féle szab. „Haladás“ sorbavető-gépeit.

Készleiben vannak továbbá: gabonatisztító rosták (BAKER- és VIDATS-rendszer), takarmánykészítő gépek, tenzéri morzsolók és daralók, szabad. Jókay-féle „Hungária“ daráló-gépek erőhajtásra, őrlőmalmok és olajmalombereendezések. Eredeti amerikai kevekető és marokrakó arató-gépek és fűkaszaló-gépek, szállítható mezői vasutak stb.

Előnyös fizetési feltételek.

Legjutányosabb árak.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

24-14

Bármely állású megbízható szemé-lyek, kik sorsjegytársaságok létrehozásához tagok szerzésével foglalkozni akarnak, szép jövedelmet nyerhetnek. Ajánlatok intézendők a **Budapesti Bankkegyesület részvénytársaság**hoz Budapesten. 4-1

Sarg Glycerin-fog-Crém-je,

A fogak szépsége Rövid használat után nélkülözhetlen fogtisztító szer

KALODONT

Orvosrendőrileg megvizsgálva.

Uton nagyon praktikus. Illatosan üdítő.

A leggyöngédebb fogzománora is ártalmatlan.

Jegyzet: Németországban, Franciaországban stb. a legnagyobb sikerrel behozva, úgy az udvarnál, valamint a magas körökben és a leggyorsabb polgári családnál használatban van.

Kapható a gyógyszerüzletekben, darabonként 50-38

Szentesen: id. Várady Lajos gyógyszerüzletében.

Megren-
delési cím

Dreher Antal féle kiviteli palacksör

DIETRICH és GOTTSCHLIG

BUDAPEST

vagy DREHER ANTAL Kőbánya.

Csakis teljesen leülepedet, tehát fűkörtiszta kiviteli sör szétkülöde, folyton friss üveg-töltésben, a minőség hamisítatlan volt mellett kezesség vállaltatik.

Nagybani fogyasztóknak jelenté-keny aranyeredmény.

Árjegyzékek mindenfelé ingyen és bérmentve

Miután gyakran megtörténik, hogy idegen készítményű és gyöngébb minőségű sörök „Dreher Antal kiviteli sör“ cím alatt forralomba hozatnak, a t. c. Dreher-féle kiviteli sör fogyasztóknak a hatóságilag oltalmazott üvegcsimkét, melyen a **Diétrich és Gottschlig** név okvetlen kell, hogy rajta legyen, kiváló figyelemükbe ajánljuk.

6-6

Harkányi
gyógyfürdő

HARKÁNYI GYÓGYFÜRDŐ

MAGYARORSZÁG, BARANYAMEGYE

Harkányi
gyógyfürdő

Fürdőidény: május hó 1-től szept. 30-ig.

Az osztrák-magyar birodalmat ezen vizgazdag, legmelegebb és legerősebb kénfor-rása a legkikeresebb eredmények által hírnevét már megállapította, amit igazol az évről-évre szaporodó vendégek száma.

Ezen 62,5 és 64 C fok természetes ártézi kénforrások kitünő gyógyítási hatással bírnak csúszos, köszvény, görvély, idült bőrkütelekre, aranyér, női bántalmakra, fogamzási hiányok, sebzések, daganatok, higanys gyógyszerek által okozott mérgezésekre, továbbá máj, lép, általában mirigydaganatokra, nehéz hallás, idült szemhajok s ivarszervi bántalmak ellen.

Figyelemreméltó ujdonságul jelezhető, hogy közelebb egy díszes svájci modorban épült — kávéház és ebédlő — összekötve a fürdőszállódával fedett csarnokkal — áll a t. c. közönség kényelmes használatára.

Az utazásra ajánlható budapest-pécsi vasút, déli vasút, budapest-kanizsa-barcsi vonal, állomás: Pécs, alföldi vasút Eszéken át Villány, mohács-pécsi vasút, állomás: Villány.

Bővebb felvilágosítást a legnagyobb készséggel nyújtanak: dr. Heller József, rendelő fürdőorvos s a fürdőbérő Blümel Ferencz.

Posta és távirati állomás.

Harkány, 1891. évi május hóban.

A fürdőigazgatóság.

Harkányi
gyógyfürdő

Harkányi
gyógyfürdő

6-6

A kiválóan kedvelt

O-Pilseneti kiviteli sör

valódi, hamisítatlan minőségben, jótállás mellett ajánlja

az országos főraktár:

Örley Géza Budapest

VIII., külső stáció-útca 41. sz.

Szállítási pincék Kőbányán.

Regálé bérletnek és ismételésúsitóknak árkedvezmény.

Szétküldés hordókban valamint 25 és 50 palackot tartalmazó ládákban.

10-1

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

10-7

Serail lenkeőcs

Az arcon mutatkozó szeplők, pattanások, májfoltok s mindennemű bőrtisztáltsátságok eltávolítására a legmegbízhatóbb szer, mely bőrszépítő hatásában minden más szert fölül múl. Ezen kenőcs a bőrnek különös lágyaságot, fehérséget és üdéséget kölcsönöz, s mint női toalette-szer, megbecsülhetetlen. — Egy tégeley ára 50 kr, nagyobb tégeley 80 kr.

Továbbá: az eddig egyedül legártalmatlanabb és legjobbban bizonyult

Pálmai Ilka hölgypor,

melynek alkalmazása által az arcból sima és fehér lesz. — Egy doboz 60 kr.

Kapható:

Remetey Dezső

a Szt.-Háromszághoz címzett gyógyszerüzletében. Kun-Szent-Mártonban. (Piaotér.)

Megrendelhető posta útján — csomagolás és szállításiért 20 kr. számítatik.

LEGLICSBŐB KÖNYVNYOMDA

A „SZENTES és VIDÉKE” KÖNYVNYOMDÁJA

FOLYÓIRATOK
KÖNYVEK
ZÁRMÉRLEGEK

KÖRLEVELEK
KERESKEDŐI
NYOMTATVÁNYOK

Névjegyek
kőszíneses — — 50 król
aranyszegélyű — — 1 fittal
főfelte 100 darab

Keresztelői
Egyházi kártyák
időnk kiadása

Abonyegzői
Báti Meghívók, Tánczrendek
Diszokmányok
Szalag-aranyozás

Diszmnakák
több színnyomásban is

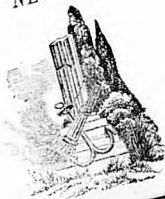
RAKTÁRON:
ÜGYVÉDI
NYOMTATVÁNYOK
KÖTELEZVÉNYEK
ADÓINTŐ.
C Z E D U L Á K
JUTANYOS ARBAN

S Z Á M L Á K
LEVÉLPAPIROK ÉS
BORTÉKOK
J E G Y Z É K E K
VONALOZOTT
ÜZLETKÖNYVEK
RENDELÉS SZERINT

GYÁSZJELENTÉSEK

GYÁSZSZEGÉLYŰ
NÉVJEGYEK

„SZENTES és VIDÉKE”

SZERKESZTŐSÉGE ÉS HIRLAPKIADÓHIVATALA
(ÖZV. FRIED JÓZSEFNÉ URNÓ HÁZÁBAN) I. T. 265. SZ.

ELŐFIZETÉSEKET ELFOGAD — HIRDETÉSEKET VALAMINT NYILTTÉRI KÖZLEMÉNYEKET
A LEGJUTÁNYOSABBAN SZÁMIT FEL.

